

શ્રી
રામાની રામાયણ
અને
પરણેલાનો પરતાવો.

હરિગીત છંદ.

વાદા જનો વલખા કરે પરણેલ જોડા પેખનાં,
પરણેલ સમજે મુખીયા, વાદા જનો ને દેખનાં;
વર્ગ ખેમાં કોણ મુખી, કોણ દુઃખી જાણીએ;
વિચાર તેનો થય વાંચી, ઉર માલી આણીએ ૧

રચી છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર.
કવિ. ત્રિભુવનદાસ નારણજી મેહેતા.

રેહેવાસી—અમદાવાદ.

“આ પુસ્તકે સને ૧૮૬૭ ના ૨૫ મા આક્ટ પ્રમાણે રજી-
સ્ટર કરાવી મર્વ હક સ્વાધિન ગણેલ છે.

અમદાવાદ—શ્રી ‘રામકૃષ્ણ પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમા શા મગનલાલ
હરિવલ્લવદાસે છાપ્યું—કેડાણ પાચકવા નવાઈશબ્દો.

પ્રત ૫૦૦૦ મંવત ૧૮૬૮ અવસ્ટિ મેહેલી.

કિંમત બે આના.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કૉપીરાઈટ સંગ્રહ

૪૩૪૭

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગૂજરાતી કૉપીરાશ્ટ્ર વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૪૩૪૭

વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ રામાની રામાયણ ૨ ને
પરગેલાનો પરસાવો
વિષય ૮. ૧૪

શ્રી
રામાની રામાયણ.
અને
પરણેલા નો પસ્તાવો,

“ લેખક—કવિ ત્રિભુવનદાસ નારાયણ મેહેતા ”

હરિગીત છંદ.

વાંઠાજનો વલણા કરે, પરણેલ જોતાં પેખતાં;
પરણેલ સમજે સુખીયા, વાંઠાજનોને દેખતા;
વર્ગ બેમા કોણ સુખી, કોણ દુઃખી જાણીએ;
વિચાર તેનો અથ વાંચી, ઉર માંહી આણીએ. ૧

રાગ

“ રસ્તે જતાં રામાઓનાં, રોળે રોળાં દેખું; ”
નિરખાતે નિમાયા નાંખું, અમાગ્ય મારા લેખું.

ઉપરની ઠામ.

ભાઈયો મારા પરણી નારી, કામન કાચે ડગ્ગો;
ધ્યારી નારી મારી નાં હુ, પગલા જો તો કરતો ૧
માત નાનગે બ્રાત થકી પણ, નારી ધારી વટાલી;
વહાલી વિણ આ દુનિયાં દેખું, સરવે જાણે ખાલી. ૨

- જે માગે તે લાવી આપું, ખવરાવું જો ખાંતે;
 ઉભો રાખે એક પગે તો, રહુ દિન ને રાતે. ૩
- પિતાના ધરમાંથી નાણાં, છાનાં માનાં લેતો;
 નારીને લુગડાં ખાવાનું, તેવી રીતે દેતો. ૪
- કંટાળો આખા ધરનાને, પાર વગરનો દેતો;
 શિખામણના બોલ કોઈના, કદિ ન કાને લેતો. ૫
- એક દિવસ જો મુજ પિતાએ, ધર અંદર બોલાવી,
 કહે હોકરા યાતું જૂદો, તું તારું સંભાળી. ૬
- પાળી પોથી બહુ સંતોષો, તુજને કીધો મોટો;
 ધણું બણાવ્યો, વળી પરણાવ્યો, તદ્દપી નિકળ્યો બોટો. ૭
- લઈજતું તારી જૈરીને, ધ્યાન પડે ત્યાં જાજો;
 કરતારાથી કરી કમાણી, હોય ખાવું તે ખાજો. ૮
- કામ નથી કંઈ ધરમાં ત્હારું, નિડળ ધરથી ખંદારો;
 જેથી અમને કાંઈક આવે, સુખનો સારો આરો. ૯
- સહન જરા જો હવે અમારે, નામ નથી કંઈ યાતું,
 બલો થઈને બાઇ દમારા, આ ધરમાંથી જાતું. ૧૦
- કામ કરે નહિ ધરતું કોડી, ધર પોતાનું ધારી;
 ખાવું પીતું બહુ ગમે છે, એક ગમે છે નારી. ૧૧
- લઈ છુટ્યો તું લેકેણું તારું, મનમાં ધારી રહેશું;
 રહી શુ ભુખ્યા કદી અમો તો, તુજને તે નહિ કહે શું. ૧૨
- સઘળા બોલો આ પિતાના, મન ઉપરમેં લીધા;
 હત્તર મનમાં આવ્યા તેવા, ને ટાણેમેં દીધા. ૧૩
- પેહેરેલા લુગડા બર મુજને, તુરત કાઢાડ્યો બાહારે,
 વહુને પણ તેવુંજ કહ્યું કે, નિકળો-વહુ અત્યારે, ૧૪

- કરે પકડી નારી મારીનો, ધર ખારી મેં લીધી;
 ધર ભાડે મળવા માટે મેં, ખોળ્ય તુરતમાં કીધી. ૧૫
- પરથમ ચિંતા ધર ભાડાની, મનમાં મારા આવી,
 પહેલું આપો એવું કહેશે, દેશું ક્યાંથી લાવી. ૧૬
- ધર ભાડે રાખેલું તેનું, ભાડું દેવું પડશે;
 મનથી ધાર્યું આ વિટંબણા, પાકી મુજને નડસે. ૧૭
- પાણી પીવા ન મળે લોટો, ન મળે યાળી ખાવા;
 તુરત પૈસા કાઢાડું ક્યાંથી, કીડાં જાઉં કમાવા. ૧૮
- પાણી ભરવા ન મળે ખેડું, ન મળે ગરાસું ગળવા,
 દાણા પણ ખાવાને ન મળે, ન મળે ધટ્ટી દળવા. ૧૯
- સુવા માટે ભોંય પથારી, રાતે કરવી પડશે,
 ઉઠરડા આ ધરના મારી. છાતી ઉપર ચડશે. ૨૦
- તેલ વગરનો ક્યાંથી દીવો, રાતડલીમાં ખાળું, ?
 અનેક વિચાર ઉર ઉભરાયે, જાણે ચડીયુ જાળું. ૨૧
- એવામાં પરણેલી મારી, આવી ખેદી પાસે,
 કે'છે સ્વામી શાને માટે. ઘણા થયા ઉદાસે. ૨૨
- જઈ મિત્રોમાં જાતે આજે, લાવો માગી નાણાં;
 તેનાં ધરમાં દાણાં, લાવો વળતી લાવો ભાણા. ૨૩
- કહેજો સહ મિત્રોને મુખે, જ્યારે ધધે ચાંદુ,
 રળી કરી લીધેલાં નાણાં, પુરા પ્રેમે ભરશું. ૨૪
- નારીના કહેવાથી હુંતો, મિત્રો પાસે ચાલ્યો;
 ખાડુ પાસે રખડ્યો પણ અહીયો, એક ન કોઈએ આદ્યો. ૨૫
- આવી ધર નારીના પાસે, મેંતો માંડ્યુ રડવા,
 તે જોઈને નારીની આંખે, આંસુ લાગ્યા પડ્યા. ૨૬

રહનાં મુખડે બોલી નાગી, વાળું શાનું કરશું ?	
ધણી ગોઠડું ન મળે એકે, શું સાંજે પાથરશું ?	૨૭
એમ કહીને કાન મહીથી, કાઢ્યો એકજ કાંટો;	
કહે મુજને તે વેચીને, શેર ભર લાવો આટો	૨૮
પાણી ભરવા મટકી લાવો, એક કાલ્યાડી સારી!	
કાથરોટ ને વળી પાટીયો લાવો, બળતણ સાથે ભારી.	૨૯
ચરડીયો પાણી પીવાનો, એકજ પેહેલો લાવો,	
એમ કરીને દાહાડો આજે, નાથ તમે નિભાવો.	૩૦
જઈને કાંટો વેચ્યો તેનો, અરધો માંડજ આવ્યો;	
નારીના કહેવા પરમાણે, ગણી ગણીને લાવ્યો.	૩૧
રાધ્યું ચિધ્યું ખાધું પીધું, ભોય પથારી સુતો;	
બળે પાંસળાં ભોયે સુતાં, રહવા લાગ્યો હતો.	૩૨
અરે છંદગી આવી રીતે, કેમ કરીને જાશે;	
ન મળે પૈસો પાસે એકે, શું છેવટમાં થાશે.	૩૩
ધંધો મા'રે શાનો કરવો, પૈસા ન મળે પાસે;	
અતિ ઉરમાં અકળામણથી, તનડું મારું ત્રાસે.	૩૪
આમ કરીને રાત ગુમાવી, વાહાણું મોડું વાયુ;	
ઢીંકીને શું કરવું તેનું, મન પાણુ મુજાયુ.	૩૫
બેરી કે'છે હતો દરણુ, કોઈનું દળવા જવું;	
પતિ કહેછે લાવે પૈસા, તોતો લાવું ખાવું.	૩૬
બેરી કહોઇ ઘેર ગઈને, દાળ ગણાવી લાવી,	
પાડોશીને ઘેર દળી ને, આગ્રા એ દહ આવી.	૩૭
દાળ દળી મળુ એકજ તેના, ના ચારજ આવ્યા;	
ધરે પતિના કરમા દીધા, તેનું ખાવું લાવ્યાં.	૩૮

નારી કે'છે અરે પ્રભુઓ, પરણ્યો નહી કમાશે.	
દરણું દળવે જનવારો તે, કેવી રીતે જશે.	૩૬
દરણું દળવે શરીર મહારં, જનનું જે નહિં ચાલે;	
છાતીમાં જે દુઃખ થશે તો, મરીશ ભુટે હાલે.	૪૦
કહે પતિને ખાધ શું ખેદા, કાંઈક ધધો જલો;	
મુડી પાસે નહીં મળે તો, જઈને ખીડી વાળો.	૪૧
જઈ ખીડી વાળાને હાટે, મેતો ખીડી જાલી;	
ખીડી વાળી સાંજ લગી તો, આંતી ચારજ આલી.	૪૨
આવી રીતે ચારજ આના, રોજ રોજ હું લાવું;	
અકેક આનો રોજ ખચાવી, ખાકી ખર્ચ નિભાવું.	૪૩
ખીડી વાળું સાંજ લગીતો, ખેડો થાકી જઈ;	
પણ નો વાળું ખીડીતો તો. ખાવું ક્યાંથી ખાવું.	૪૪
જુલ્યા કરવું આખો દાહાડો, જાણે જુલે ગાંડો;	
સાંજે બગવા આવે ચપટી, દુઃખે કડનો દાડો.	૪૫
જુલ્યા જનની પેટે હાટે, કાપમ રેહવું ખેસી;	
કલાક અરધે માંડ વળાએ, આખી ખીડી એસી.	૪૬
વરસ કાઢતાં આખર આમજ, ઘેર અધરણી આવી;	
પુરણ ચિંતા ચિતમાં મારા, પુરી જે પ્રગટાવી.	૪૭
નથી ગોદડું નથી ખાટલો, નમળે ધરમાં બાણું;	
તેમાં આબરું ઓચિંતાનું, અધરણીનું ટાણું.	૪૮
જમાડવા ધર ધરના પડશે, અધરણીને દાહાડે;	
આજ લગી હું જમ્યો ગામમાં, તેને તેજ સપાડે.	૪૯
જમાડવામાં સધળું જશે, ધીઈ, ગોળ, મીઠું મરચું;	
દમડી ન મળે પાસે મારી, તો તેમ શું ખરચું.	૫૦

પિતા પાસે હવે જયું તે, કરેતા ઉત્તમ મરવું;	
કંટાળો આપ્યો છે પુરો, શું મુખ લઈ ઉચ્ચરવું.	૫૧
અનેક વિચાર ઉરમાં ધરતાં, નજીક ઢાહાડા આવ્યા;	
વરસ એક નોકરીમાં દબને, પૈસા ત્યાંથી લાવ્યા.	૫૨
સધળી તેની જણુશો લાવી, ધરમાં મારા મુકી;	
એકજ ટાણે નાતીલાઓ, જનશે મોમાં ખુકી.	૫૩
આવ્યો ટાણુનો દિ તેથી, ઢોલો ઘેર વગાડ્યા;	
સૌના કાનો અધરણીના, ઢોલોથીજ જગાડ્યા.	૫૪
મોસાણું લઈ સાળો આવ્યો, સાથે આવી સાળી;	
વાદ્ય ખોલી બારે ભુંડી, જણે ઝભ કુવાડી.	૫૫
ઝોડ્યું લાવો પેલું લાવો, હવડે જોઈએ મારે,	
લવલવ કરવા માંડ્યું તેણે, ત્યાંથી આવી ત્યારે.	૫૬
જવાપ માહરે શું દેવોને, શું તે આનું કરવું,	
જાજ કરી કોરાણે મેતો, વેણુજ કહાડ્યું વરવું.	૫૭
સાંભળતાંની સાથે તેતો, તુરત ધરમાં પેડી.	
એની બેનને કેહવા લાગી, કેમ શકે છે વેદી.	૫૮
એની બેને જવાપ આપ્યો, ખોલ ન ખોડ્યાનું;	
મ્હારે એના સાથે પડીયુ આખા જવનું પાનું.	૫૯
સાસરે મ્હારે રીસ કરીને, અમને જુદાં કીધાં;	
પાથરવા પાગરણુને વાસણુ, કાંઈ નથી જો દીધાં.	૬૦
રાંક થકી પણ હાલ અમારા, આજે બડિછે પુરા;	
તેથી તારા તીખા ખોલો, તેને લાગે પુરા.	૬૧
માટીના વાસણુમાં ખાઈએ, પીયે અને રહીએ;	
હુખ ધણું છે અમને આજે, પણ ક્યાં જઈને કહીએ.	૬૨

કાન થકી મેં કાઢી જ્યારે, વેચવા દીધો કાંટો;	
ત્યારે જો બળ તણની સાથે, માંડ મળ્યો તો આટો.	૬૩
દુ.ખ ગણાવું હું શુ બેની, તારી પાસે મા'ઈ;	
આવા દિવસ ચાલે તેમાં, આવ્યું છે આટાણું.	૬૪
ટાણું આ ઠરવાને માટે, વરસ એક મંડાવી;	
પોણોસો રૂપિયા જો કાલે, ધરમાં મુક્યા લાવી.	૬૫
તે રૂપિયામાં નાત જમીને, કાલે અહીંથી જશે;	
બાર માસ ખાવાનું પાછું, ક્યાંથી લાવી ખાશે.	૬૬
આવા મનમાં હોય વિચારો, કાયમ જોને રમતા;	
તેમાં કે આખ્યાના બોલો, તે કેમ આવેં ગમતા.	૬૭
સાંભળ મોટી ખેંચી મહારી, હું તો હસ્તા બોલી;	
તેવામાંતો મ્હોડું લીધું, તુરત મારું તોડી.	૬૮
મેં માંગ્યું તે ક્યાં આપ્યું ને, ક્યાં લેવું તું જોડી,	
નવ બોલ્યાનું મુજને બોલી, બારે પાડી ભોડી.	૬૯
જેમ હસી છો ખેંચી તેને, તેમ હસ્યા છે તુજને;	
તેમાં મારું શાનું લાગ્યું, કેહેવા આવી મુજને.	૭૦
આ વાત તો રહી એટલે, દિવસ બિજો આવ્યો;	
સહુ બેસાં બેળાં જો થઈને, બારે જંગ જમાવ્યો.	૭૧
તદન ખોટે ખોટું ગાયે, મોટા પુળા વાળા;	
ભાઈના ઘરમાં ન મળે ખાવા, પીતળની પલ્લુ થાળા.	૭૨
કાલે તેવા ગાય ૨ટાણાં, નહીં ગાવાનું ગાયે;	
નાયકાના નોકરની જેવા, જોવા બેળા થાયે.	૭૩
છાપમાંતો ઓલ્યું આલ્યું, લગડું લાવ્યા ઓલ્યું;	
ખરેખર હું ભાઈ કહું છું, ગમે ન મુજને બોલ્યું.	૭૪

આમ કરીને નાતે મ્હારી, બેળા ખાધું પીધું;	
લાવ્યો તેમાં કાવડીયું જો, વધવા ન ધરમાં દીધું.	૭૫
છેવટમાં તો ભાઈ મા'રા, અધરણી વિનારી;	
વળતી બોલી નારી મા'રી, ત્રણ લુગડાં દયો લાવી,	૭૬
મ્હારી બેની પેરેલી આવી, આજે ઘેર તમારે;	
ત્રણ લુગડાં તો આજે જોઈએ, દેવાં ખાસ તમારે.	૭૭
ધરમા નમજે કંઈ વધારો, લુગડાં ક્યાંથી લાવું,	
જાણે છે તું નારી મા'રી, કાં બોલે છે આવું	૭૮
સાંભળી બોલો આવા મા'રા, ભારે ધંધ મચાવ્યો;	
જોઈને હું એ વખતે તો, ખડુ ભારે ગભરાયો.	૭૯
છાતી કુટે માથું પાટે, લાંબે રાગે રોવે,	
જગનાં લોકો ખાસ તમાસો, રારા ધરનો જોવે.	૮૦
મનાવતાં તે નહીં મનાયે, નવ રાંધે ને ચિંધે;	
રોતી રોતી શબ્દ ખાલુથી, છાતી મ્હારી વિધે.	૮૧
ખરછી જેવા તીખા બોલે, મુજને મહેણે મ્હારે;	
પસ્તાવાનો પાર રહ્યો નહીં, રંડા પરણ્યો ત્યારે.	૮૨
સાળો સાળી ઘેર વળાવ્યાં, આવ્યાં તેવા પાછા:	
ઘરે ધુધી રહ્યા અમારાં, બેડ જણાંનાં ડાયાં,	૮૩
એક એકનું બેલ્યુ તે ડોને. ગમે ન સુણનાં કાળે,	
રાંડ કહે છે હીણ કમાયો, ક્યાંથી પડીયો પાને:	૮૪
ઘડમ ઘડકા કરવા લાગી. સાવ બદલીને બેઠી;	
હાય હડાબેથી આવીને, લાલી લવવા પેઠી.	૮૫
સમજવી સમજવી થાક્યો, ભાઈઓ માહારી નારી.	
તેમ તેમ તે દેઠ રજેતી, કરવા લાગી માહારી-	૮૬

ઢાણાસર ખાવા નવ રાંધે, ભાવે તેવું ભાંડે;	
ખાવા આવું ઘેર ઘડીતો, કજીયો કાળો માડે.	૮૭
આમ થતાં થોડા દાહાડામાં, સુવાવડને આવી;	
સુવાવડમાં ખાવાનું તે, જોઈ તું દીધું લાવી.	૮૮
સુવાવડમાં પડી ખાટલે, બહુ બહુ બોલે વાકું;	
કાળજડામાં પડે માહરે, દાલ સરીખું બાંકું.	૮૯
છોડી જનમી તેને રંડા, ધરાવ નવ ધવરાવે,	
આવી રીતે ઐસો મુજને, કાયમ જો કવરાવે.	૯૦
કવ-નાવીને કાંઠે આપ્યો, વાતજ કોને કરવા;	
મા, તેડાવી મેંતો તેની, ધારી પાછી દેવી.	૯૧
તેડાવ્યાથી સામુ મ્હારી, આવ્યા બીજે દાહાડે;	
આ તમારી દીકરી મુજને, રાત દિવસ વિતાડે.	૯૨
મારે તે રણવું કે ખાવું, તેની સાથે લડવું;	
દોરડું બાંધી મોમારે ને, રથું છે લટકી પડવું.	૯૩
એ વીણુ ન મળે મારો છોડો, જગમાં આજે જોતાં;	
ભલે પધાર્યાં સામુ મ્હારી, પગલાં કરી પનોતાં.	૯૪
લઈ જાએને તેને અહીંથી, ઘેર તમારે તેડી;	
જેથી મુજને રણવાનો કંઈ, સુઝે કેડો કેડી	૯૫
નાની દીકરી ઘેર અમારે, અધરણી પર આવી;	
નહી મળવાયા ત્રણ લુગડાં મેં, નોહોતાં આપ્યા લાવી.	૯૬
તે દિવસનો ધધો ગયાવ્યો, લજી નથી ઓલાતો;	
સુવાવડમાં સુતી સુતી, કૈક કરે છે વાતો.	૯૭
માટે લઈ જાએને એને, દયા દિલમાં ધારી;	
હુતો પરણી આ ઐરીને, ગયો જીંદગી હારી.	૯૮

સુવાવડાં સુતી બોલી, જોતરવા લઈ જઈ;	
શા માટે પરજ્યો તો મુજને, નોહોતું ધાર્યું આવું !	૯૯
ખાવા પીવા દેવું પડશે, પડશે રહેવું મ્હોડે,	
નહી છુટકયો થાયે તેમાં, કદિ લાકડે લોદે.	૧૦૦
લવ લવ કરમાં સુનાં સુના, હવે કહું રંડા,	
નહીતો તારી મા દેખે તેમ, પડશે પીડે દડા.	૧૦૧
દડાવાળા મરી ગયા છે, શિધાયળની તાટી,	
હોય જીવતો તો થઈ જા આજે, મારી સામે માટી.	૧૦૨
બસે ચુડલો બાંગે મા'રો, દયા ન તારી લાવું,	
એમ કહી મુશળ ઉપાડ્યુ, તાક્યુ લમણા સામું.	૧૦૩
મુઠી વાળી મેંતો વેતાં, મુક્યાં સિધિ વાટે;	
રખેને રંડા મારો તોલો, ૪૮ ઈંડાડી નાંખે.	૧૦૪
જઈને હાટે મેંતો ખીડી, મારા કરમાં જલ્લી,	
થરથર થાયે કાયા તેથી, નહીં વાળવી ચાલી.	૧૦૫
એવામાં તો સાસુ મા'રી, ચાલી આવ્યાં વાસે;	
મને કહે છે શાને ખીના, હતી તમારી પાસે.	૧૦૬
જવાળ દીવો મેંતો એવો, જવ ધરે નહી આવું,	
રંડા ભેળું રહી હવે ને, નથી અમારે ખાવું.	૧૦૭
આજે લીધુ સાંખેલું ને, કાસે લે કંઈ ખીજું;	
ધરાર બાંગી નાખે મા'રું; કુંણું માંખણ દીદું.	૧૦૮
સુવાવડના દિ જાવા દ્યો, જમાઈ મા'રો વા'લા;	
તેડી જઈશુ ઘેર અમારે, મુકો દેઢ પવાડા.	૧૦૯
જમાઈ કે'છે એ ખેરીતો, નથીજ મારે જોતી;	
ભોઠાને પાયે બેઠેલી, સાડ સતીજ પનોતી.	૧૧૦

- જમાઇ મા'રા, એમ કરોમાં, ધર સુધીતો આલો;
દીકરો મારો પોતાનો છે, તે નથી તમથી વાલો. ૧૧૧
- સોગન તેના તમને આપું, ઘેર ઘડીભર આલો;
ધરતો કહ્યો હોય નહી, આવો, ધરથી ખીજે ખારો. ૧૧૨
- નથી આખર આમાં વધતી, જુવો આપણા બેની,
ખારે લોકો વાન કરે છે, જરા જુવો જો કોની? ૧૧૩
- સોગન દધને જમાઇ સાસુ, ઢરડી લાવ્યાં ધરમાં;
ખડકી ખહારે રહ્યોજ હોમો, નવ પેમે ઉખરમાં. ૧૧૪
- રખેને રંડા લઇ સામેલું, ધરમાંથી જો આવે;
ચટકાવીને ફાડે તોલો, રો કોણ અહી મુકાવે. ૧૧૫
- સાસુએ સમજાવ્યો જાજો, અંદર આવ્યો ત્યારે;
દીકરીને પણ સોગન દીધા, બોલીશ નાંજ લગારે. ૧૧૬
- જમાઇ કેછે સાસુજીને, મે'તો એ પણ લીધું:
જુવે ન મારે એ ધરવાળા, નહી મનથી કીધું. ૧૧૭
- વણ ટાણે દે બાળ્યો રોટલો, માલ વગરની ભાજી;
સાસુ એવી દીકરી તારી, આખર થઇ છે પાજી. ૧૧૮
- જમાઇ મા'રો સાસુ' કે'છે, સાંભળ છોડી મા'રી;
એ જણામાં લડી મરો તે, કેવી ભુલ તમારી. ૧૧૯
- હું બેઠાં મુશળ લીધુ તે, નજરે મા'રી ન્યાળ્યુ;
તારી વખતે નક્ક દીકરી, કોનું મોઢું બાળ્યું. ૧૨૦
- કોળણના જેવું તેં આજે, કરથા કામ બજાવ્યું;
ખરેખર જો પડખુ મ્હારું, પુત્રી તેંજ લગાવ્યું. ૧૨૧
- ઝેર જનમનાં પાયું હોતે, ગળથુથીમાં ઘોળા;
વાન ન થાતે મારી જગમાં, બેન કહું છું મોળા. ૧૨૨

પનિ પ્રભુ સમ ગણીને તારો, સંપાને નથી રહેતી;	
મરી ગઈ જો હોત જનમનાં, થાત ન હેઠ ફગેતી.	૧૨૩
છોડી કેહેછે કહ્યું ન માન્યું, ત્યારે તે શું કરવું.	
લાડવાનું આ કારણથી જો, માડી પગલું ભરીયું.	૧૨૪
હવે કહું જો કાંઈ કદિ તો, મુજને મારી નાખે;	
એક વખતને માટે માડી, મુજને માફી આપે.	૧૨૫
જમાઈ મા'રા તમ સાંભળતાં, જીવોજ દુપડો દીધો,	
હવે કહે જો કાંઈ તમોને દેજો મારગ સિધો.	૧૨૬
નાક કાનને લાજ વગરની, હશેજ દીકરી મા'રી;	
તોજ થશે જો સામી કહું છું, કોઈ વખતેજ તમારી.	૧૨૭
સાસુએ સમજાવી છેવટ, એને મોળા પાડ્યાં;	
પરથમ પેઠે ધરમાં રહેવા, દંપત્તિ જોડે માડ્યાં.	૧૨૮
સઘળાં બેઠાં છે તેવામાં, નાની છોડી જાગી,	
રડવા લાગી તેથી સાસુ, હાલો માવા લાગી.	૧૨૯

રાગ પરશ્વાતી.

“ જાગને જાડવા, કૃષ્ણ ગોવાળીયા ” એ દળ.

સુદળ દીકરી, નિંદ નયણે ધરી, ગાઉ છુ તુજને હાલો વાલો; ટેક.
 દૂર જગડો ગયો, સંપ ધરમાં થયો, બાપ બેઠો અહીં એન તારો.
 બાપ છે રાંકડો, જો જો અહીંયાં ખડો, તેહને છોજ તું એન વા'લી;
 તેહને છીડતી જીભથી પીડતી, ખાટલામાં સુતી તે નમાલી. સુધ.
 સર્વ જોડે રહી, આલશે જો અહીં, એમ તો એન મેતો કર્યું છે.
 શાંતિ ચિતે કરે, એન તારે ખરે, મુળ કંકાસતું દૂર કર્યું છે. સુધ.
 હાલ હું તો અહીં, પાસ તારી રહી, રોજ રોજે તને જો રમાડું;
 પાપ પપ મિસરી, તુજમે દીકરી લાડ રડાં ધણા હું લગાવું. સુધ.

શમ રક્ષણ કરે, દુઃખ તારાં હરે, બેન મોઢે રટે નામ તેનું;
નામ તેના થકી મન જાણે નકી, કંઈ પાસે રહ્યું નથી કોનું. સ્પષ્ટ

- જમાઈ મુખડે બોલ્યા વાણી, આ સામુજી મા'રા;
તમને તો હાલરડાં ગાતા આવડે છે રૂપાળા. ૧૩૦
- અણુ સમજીને નાની છોડી, કળ્યા માથે રતી;
હાલરડું સાંભળીને જીવો, છાતી માની મુતી. ૧૩૧
- મોટાં ને પણ મનવી જાણો, રડનાં હોર રાખો;
આવા ગુણ આ મુતી તેના, ઉરમાં થોડા નાખો. ૧૩૨
- બુદ્ધિ દીધી કામ ન આવે, કારણ કર્મનું સારી;
લખી લખીને કવિયો થાક્યા, થાક્યા દેવ મોરારી. ૧૩૩
- સારી રીતે જો રેડેશે તો, વખાણુ તેના થાશે;
શેવા કરશે પતિ તણી તો, સ્વર્ગ પુરીમા જાશે. ૧૩૪
- મન દુભાવી પતિ તાણું જો, આડું તેડું કરશે;
દુઃખી થઈ થઈને આ જગમાં, ભુટે હાલે મરશે. ૧૩૫
- પેદેલી શેવા પતિ તણી છે, તે પછી દેવી દેવો;
જેમા મળેજ મુકિત જલદી, લાભ સમાયો એવો. ૧૩૬
- ઉત્તમ જ્ઞાતીમાંજ નમેલા, આજ કૈક છે એવા;
દીકરીઓને દુઃખ દીયે છે જમાઈ જમડા જેવા. ૧૩૭
- દીકા, મુઠી, પાકુ મારે, કુટે પગને જોડે,
હાથ પડે જો લાકડી, ઘોકો, તેથી લમણો તોડે. ૧૩૮
- ખાવામાંતો દેજ ખરપીયા, કામ કરાવે પાકાં;
શાંત થઈને નવદે સુવા, દુશ્મન સમજો પાકા. ૧૩૯

માશુઓ સંતાપ કરે છે, નણુદી દેછે મેંણાં;	
માહા પાપીયો ઓહ્યા ભવનાં, લેછે જાણે લેંણાં.	૧૪૦
દહે તેટલ્યું પડે દહાવું, બોલ ન થાયે બા'રો;	
જાય બોલવા જરી કદિકનો, ક્રેછે છે પીયર પધારો.	૧૪૧
તુરત પરણી બીજી લાવે, ઘડી ન જાયે ખાલી;	
દેનારાઓ હોય છે બેઠા, આપણી નાત નમાલી	૧૪૨
બીજીને પણ દીયે બેસારી, પ્રથમ પેઠે રગડી.	
ત્રીજી ભારી તેમ કરે તો, તેને મુકે તગડી,	૧૪૩
આવી રીતે અનેક પરણે, સઘળાનો ભવ બાળે;	
ધણી કરે તેને કોણુ જગતમાં, ખંત કરીને બાળે	૧૪૪
આ સઘળું તું યાદ કરીલે, વધુ વડુંશું વાણી:	
જીભડી વાળી દીકરી કોની, કયાંય નથી પોસાણી,	૧૪૫
હવે કહુ છું જમાઈ તમેને, વાતજ કાને ધરજો;	
દીક પડે જો કદિ કહ્યું તો, તે પરમાણે કરજો	૧૪૬
જમાઈ મારા તજો નોકરી, નોકરી બૌ છે ખુરી;	
એ કરતાં ઉત્તમ છે અજો, કરવી હેઠ મશુરી.	૧૪૭
કહે ઘડીમાં થોધે જાઓ, કહે ઘડીમા લંકા;	
દીયે દોણુકી કોરી કરમાં, પડે વખત જે શંકા.	૧૪૮
ખાસ બળ દીમા પેઠે રળવું, નસીબ વેચી નાખી;	
કર નવ ચાલે તેદી રહું છુ, તુરત મુકે હાંકી.	૧૪૯
નહિં નિરાંતે નિંદ્રા લેવી, તેમજ ખાવું પીવું;	
ફૂડકો કાયમ પેઠે રાખી, પડે શેઠથી બિવું.	૧૫૦
કર્યે અનીતિ અને હરાગી, દશા બને છે ભુડી;	
બને ફજેતી બહુ લોકમાં, પડેજ બણુવી મુડી;	૧૫૧

આવા દાહાડા આવે ત્યારે, હાલ હવાલી થાયે.	
પછી છોકરાં ક્યાંથી તાત્યો, જમાઇ મારા ખાયે;	૧૫૨
નોકરી કરવાથી જો નવ રે, સદાય સાચી નીતિ;	
કોઇ વખત પણ કરથી થાયે, ભારે અધમ અનિતિ.	૧૫૩
નોકરીના કરનારા જનમાં, હોય નીતિ સજ થોડ;	
ધણા જનોને મેં જોયા છે, મુખડે મીઠા બોલા.	૧૫૪
પાપ દગાને પેટે ડાસી, દાનત રાખે ખોટી;	
ધણા જનોમાં ભુલજ પડે છે, પર્વત જેવી મોટી.	૧૫૫
તેમાંથી શું સુધરે નીતિ, જમાઇ વદજો ખ્યારા;	
ખોટા કેહેતી હઉં તો બોલો દેજો પાછા મારા.	૧૫૬
વળી વેચવા નકદાર આપણ, ઉત્તમ ઇશે આખ્યા;	
સ્વતંત્રપણું દષ્ટ ફડકો લેવાં, એતો દુઃખ અમાખ્યાં.	૧૫૬
જરા વિચારો જીગરમાં જો, સદા નોકરી કરશો;	
યશે છોકરાં ઘેરો ત્યારે, ઉદર ચાથી ભરશો.	૧૫૭
હોય નોકરી સારી, કદિક તોતો વાતજ જુદી;	
ખાઇએ જેથી પેટ ભરીને, રહે છોકરાં કુદી.	૧૫૮
જમાઇ મારા તેથી કહું છું, નોકરી છોડી દ્યોને;	
સ્વતંત્રપણાથી ધંધો કરવા, રસ્તો ખાંજો દ્યોને.	૧૫૯
કામ પહેજો પૈમાનું તો, અમને સુખે કેહેજો;	
મુડી પાછી રળી કરીને, અમને પાટી દેજો.	૧૬૦
જમાઇ કે'છે બસો રૂપિયા, આપો અંગ ઉધારે,	
દેણું દઇને દુકાન માંડું, આપો મને અત્યારે.	૧૬૧
સામુએ માગ્યા પરમાણે, રૂપિયા લાવી દીધા;	
દુકાન કરાવી, દેવામાંથી, જમાઇ છુટા છીધા,	૧૬૨

દુકાન કીધી મેં ગાંધીની, સરવે, વસ્તુ રાખુ;	
એક પાઇમાં ત્રણ કહે તો, તેપણ તેનો આપું.	૧૬૩
સાન વરસમેં દુકાન ચલતી, ઘણી ઘણી ભલી ભાતે;	
તે મુદતમા થયા છોકરાં, ઘર આગળજે સાને.	૧૬૪
નિત્યે નારી કહે ઘરેથી, નવીન વસ્તુ લાવે,	
વળી છોકરાં કહ્યો કરતાં, કહે છે કાં અપાવે	૧૬૫
ખાવા બેગું ત્યારે સઘળા, વીટી બેસે ફરતા.	
માંકડાં પેડે અનેક ચાળા, અંદર અંદર કોતાં.	૧૬૬
માહરે તે ખાવું ને હસવું, આમાં કેવી રીતે;	
શાનિ ન મળે ધંધા અગે, વળી જો આવું વીતે.	૧૬૭
એક કહે વેસવાળ કરોને, ખાતુ કે પરણાવો,	
તાગ કે સઘળાં સમજાવી, પણ દુકાન જાઓ.	૧૬૮
આવું કરતાં આવ્યાં ધોળા, ડાઢી ડગડગ થાયે;	
મરતાં સુધી હરી નામતું, ધ્યાન ઘડી નવ થાયે.	૧૬૯
પરણ્યાયો કઈ સાર ન દેખ્યો, જીવતાં સુધી જાણો;	
મુદત આવી નજીક દેખું, મન ધણો મુગ્ધજો.	૧૭૦
પ્રભુ કરે તે ખરી હવે તો, નમળે જોનો દાવો;	
રામ રામ ભાઈ રામ કહુ છું, પુણું કરી પસ્તાવો.	૧૭૧
વાદા છે તે કરેજ વલખાં, વણ શમજીને ચિંતે;	
ખખર પડે છે પરણ્યા કેડે, કેવી રીતે વિતે.	૧૭૨
અરે પ્રેમદા પરણ્યો હતો, લાભ પ્રેમનો લેવા;	
અનિ આપદા પામ્યો પણે, રહ્યું ન કાચે કેવા.	૧૭૩

સમાપ્ત.

જાહેર ખખરો

ચારતરનું

જાહેર ખખરો

અમૃતખિંદુ.

આજ કાલ કરતાં ૨૦) વર્ષથી હું એવી શાંધમાં હતો કે એવી કોઇ દવા શોધી કાઢી જતેઠાંએ કે જે ખરેખર માણસ જાતને આશિરવાદ સમાન નીવડે. એકજ નાની શીશી ગજવામાં રાખવાથી આખું દવાખાતું નિરપયોગી કરી શકાય-કહો કે વાસકોટના ગજવામાં એક મોટું દવાખાતું નાંતી શીશીમાં લઇને દેશ-પરદેશ ફરી શકાય, તેની કોઇ દવા શોધી કાઢવાનો મારો વસ વર્ષનો પ્રયત્ન આજે ત્રણ વર્ષ થયાં ફળીભુત થયો છે. પરવરદીગારની પરમ કૃપાથી આ અમૃત-ખિંદુ પ્રજા સનમુખ રજી કરવાને હું ભાગ્યશાળી થયો છું કોઇ પણ પ્રકારની વગર જોખમની અને નાના પ્રકારના તરેહવાર રોગો ઉપર તત્કાળીક અસર કરે તેવી દવા આ અમૃતખિંદુ સેંકડો નિષ્ફળતા પછી મને પ્રાપ્ત થઇ છે. અમૃતખિંદુ જગતના વ્યવહારમાં લવવા પહેલાં વિચાર કરવાનો અને અજમાવી જોવાનો પુરતો વખત લઇને જ્યારે મારા અંતઃકરણે મને ખાત્રી આપી છે કે આ દવા જાહેરમાં લાવવા માટે તદ્દન લાયક છે, ત્યારેજ હું આજે બહાર પડ્યો છું. આશા છે કે લાયકને લાયક કિતેજન મળશેજ.

ચારતરનું અમૃત ખિંદુ.

શું ચીજ છે તે માટે સારો કે ખોટો અત્રીપ્રાય માની લેવામાં ડાહ્યાપણ નથી; ખરું છે કે આ ધર્તીગના જમાનામાં જાહેરાતોના જુદાજુદા પ્રજાનો વિશ્વાસ નષ્ટ કરવામાં આવ્યો છે. પણ જ્યાં

સુધી એક સત્ય વાર્તા ફેલાવવાનું ખીજું કોઈ વધારે ઉત્તમ સાધન મળે નહીં, ત્યાં સુધી જાહેરાતોનું શરણ લેવા વિના પ્રમાણીક વેપારીઓનો પણ છુટકો નથી, ગમે તેવો ચાલુ માલ હોય પણ જો જાહેરાતોનું ખાચકોટ કરવામાં આવે તો થોડાજ સમયમાં તે માલ જગત-માંથી ખાચકોટ થયા વિના રહેજ નહીં. એ વાત નિશ્ચય જાણુવી, તેટલા માટે હમો હમારા વાંચનારાઓને નમ્રતાપૂર્વક વિનવતી કરીએ છીએ કે, જ્યાં સુધી આપે “અમૃતખિંદુ” ની અજમાયશ જાતે લીધી હોય નહીં, ત્યાં સુધી તે રાંધધી આપનું મન રીઝવડું રાખશો. ત્રીસ વર્ષના લાખા અનુભવે અમોને શિખવ્યું છે કે ઘણા નિદાખોર લોકો કાંઈ નવી ચીજ જુવે છે કે કાંઈ પણ કારણ કે સમય વિના તેને વિષે માહું બોલવાજ મડી જાય છે. તેજ માટે આટલું લખવું પડ્યું છે.

આરૂતરનું

અમૃતખિંદુ.

કોઈ આકાશી જાદુઈ ચીજ હોવાનો હમે દાવો કરતા નથી અથવા હિમાલયના મહાત્માઓની પ્રસાદી હોવાની રસીલી વાતોથી વાંચનારાઓને હમે દસાવવા માગતા નથી. અમૃતખિંદુ ખરેખરી રીતે દેશી અને અગ્રેજ વૈદકે માન્ય રાખેલી ચીજોની મેળવણી માત્ર છે. સેંકડો વખત આ ચીજો તમારા હાથ નીચે આવી ગઈ. હશે અને વારંવાર આવતી હશે પણ “જાણે તેનો કહોયડો” “મારે તેની તરવાર” “ભણે તેની વિદ્યા,” એ રીતે હમારી મહેનતનું આ ફળ છે આ સુગ્રીપત્રમાં બતાવેલા સર્વ રોગ તે ખાત્રીપૂર્વક સારા કરે છે.

અજીર્ણ.

સર્વ રોગનું કારણ અજીર્ણ—મદદજની છે. માણસને જ્યારે ખોરાક ઉપર અડચી થાય છે ત્યારે જાણવું કે રોગની શરૂઆત થઈ ચુકી છે માટે તેનો તત્કાળ ઉપાય કરવો. ગમે તેવા અજીર્ણમાં

અમૃતભિંદુનાં માત્ર બેઠ ટીપાં ઘણી સારી અસર કરે છે. એકજ દીવસમાં કકડોને લુખ લાગે છે અને કોઈ પણ પ્રકારનો ખોરાક ખુશીથી જરૂર કરી શકાય છે. જો પંદર દીવસ લાગ લાગટ બે બે ટીપાં અમૃતભિંદુનાં લેવામાં આવે તો હમેશ કરતાં ડગલ ખોરાક ઉઠાવી શકાય છે અને તે પાચન કરી શકાય છે.

ઉપયોગ—રોજ બન્ને વખત નમ્યા પછી એક ચમચા પાણી સાથે અથવા દસ ટીપાં સુઠના અર્ક સાથે બે બે ટીપાં અમૃતભિંદુ પીવું. સુઠનો અર્ક અગર અમારે ત્યાંથી મંગાવશો તો દર શીશી દીઠ ૩. ના પડશે.

ઝાડા-સંગ્રહણી.

ઝાડા, સંગ્રહણી, કોલેરા, અતીસાર, ઉલટી, એ રોગોમાં અમૃતભિંદુ ઘણીજ અકસીર દવા છે. દીવસમાં ૧૦—૧૦ વખત ઝાડા તથા હોય, પાતળાં પેટ આવતાં હોય, ખાધું કે તરત ઝાડા છુટી જતા હોય કે સાધારણ ઝાડા થતા હોય, દુકમાં જેને ઝાડાને રોગ હોય કે સાધારણ ઝાડા થતા હોય, દુકમાં જેને ઝાડાનો રોગ હોય તેણે પેહેલી તકે અમૃતભિંદુનો ઉપયોગ કરવો, એકજ દીવસમાં તે તે ખાત્રી પુર્વક આરામ પહોંચાડે છે. ઉલટી શરૂ થતાની સાથેજ જે અમૃતભિંદુનો ઉપયોગ કરવામાં આવે તો પાંચ દવ મિનીટમાં કાયદો પહોંચાડે છે. જ્યાં કોલેરાનો સંભવ હોય અથવા ઉપરા ઉપરી જમણુવાર ચાલતા હોય, યાત્રામાં થંડા પાણીના સ્નાન, ખોરાકનું અનીચમીતપણું અને રખડપટ્ટીથી સરદી લાગી ઉપરના રોગ થવાનો સંભવ છે, તેવે સ્થળે એક એક શી શી અમૃતભિંદુની ગળવામાં રાખવી તે ઘણું ડહાપણ બર્થું છે પોતાનો અને બીજનો કીંમતી જન બચાવવા માટે દરેક ગ્રહસ્થની ફરજ છે કે તેણે અમૃતભિંદુની એક શીશી ગળવામાં રાખવાની હમેશાં કાળજી રાખવી,

ઉપયોગ—દીવસમાં બેઠી ચાર વખત અથવા ઘણા જાડા ઉલટી હોય તો દર કલાકે ચારચાર ટીપાં અમૃતખિંદુ થોડા પાણી સાથે જાડા ઉલટી બંધ થતા સુધી લીધાં જવું. અથવા વધારે જરૂર જણાય તો અંદર બેબે ટીપાં લિવંગનો અર્ક નાંખવો. લીવંગનો અર્ક ૩ ગા ની એક શીશી એ પ્રમાણે હમારે ત્યાંથી મળી શકશે.

ચુંક, આંકડી, પેટદદ.

હંડા પાણીમાં રહેવાથી, ખોરાકની સંભાળ નહી રાખવાથી, વાયડી ચીજો ખાવાથી, તેલમાં તળેલાં પદાર્થ ગળાચી ગળાચીને ખાવાથી, જૂખ ન હોવા છતાં ખોરાક લેવાથી, અને બીજા અનેક કારણોથી પેટમાં ચુંક અથવા આંકડી પેદા થાય છે. તથા જાડો કબજ થાય છે. અને કેટલીક વાર તો એટલી બધી ચુંક આવે છે તે સહન થઈ શકતી નથી. દરદી આસપાસના માણસોને ગભરાવી મારે છે. તેની વખતે અમૃતખિંદુના માત્ર બેઠ ટીપાંથી જાદુ અસર થાય છે, માત્ર ૧૫ મીનીટમાં દરદ દૂર થાય છે અને એક કે બે દીવસ દવા ચાલું રાખવાગી પ્રકૃતિ પાછી અમલ હાલતમાં આવી જાય છે.

ઉપયોગ—દર કલાકે આંકડી બંધ થતાં સુધી બેબે ટીપાં અમૃતખિંદુ એક એક ચમચા દુધ યા પાણી અથવા વલચારીના અર્કનાં દશ ટીપાં સાથે લીધાં કરવી. તેમજ પાવલી ભાર તપખીર (છીકણી) માં ૧ ટીપું અમૃતખિંદુ મેળવી હુંટીમાં ભરની વચ્ચારીનો અર્ક એક શી શી ગા ભાવે હમારે ત્યાં પણ મળે છે.

ખાંસી, દમ, સ્વાસ.

ખાંસી—દમ-દમ સ્વાસ, ક્ષય, બાળકોનું ઉંટાટીયું. વગેરે છાતીનાં દરદો ઉપર અમૃતખિંદુ ઘણી અમરકારક દવા છે. બે ત્રણ દીવસ દવા ચાલુ રાખવાથી જરૂર આરામ પહોંચે છે. “રોગનુ ધર ખાંસી” એ વાત યાદ રાખજો. અને શરૂઆતના ઉપાય તરફેજ

અમૃતખિંદુ ઉપયોગમાં લેજો. જેથી તમારી જાતનું અને પૈસાનું રક્ષણ કરી શકશો. દમ અને ક્ષયના દરદીઓએ સામાન્ય રીતે એક મહીનો દીવસ અમૃતખિંદુનું સેવન ચાલુ રાખવું જોઈએ ઓછા ખર્ચે વગર તકલીફ અને દુકાં મુદતે ફાયદો મેળવવાનો રસ્તો આ એકજ છે.

ઉપયોગ—જે જે ટીપાં અમૃતખિંદુ રોજ સહવાર સાંજ એક ચમચા દુધ અથવા અરકુસીના રસ સાથે પીવું તથા આડ તોલા તેલના તેલમાં ચાર આની બાર અમૃતખિંદુ મેળવી શીશીમાં ભરી રાખવું અને રોજ તેમાંથી થોડું છાતીએ ચોળી ઉપરથી ગરમ કપડાનો શેક કરવો.

શીરદદ, આદાશીશી, સળેખમ.

માથાનો ગમે તેવો સખત દુખારો. સણકાં, ચશ્કા આદાશીશી, વિગેરે રોગોમાં અમૃતખિંદુ ખાત્રી ભરેલી દવા છે. માત્ર જે પાંચ મીનીટમાંજ પુરો આરામ થઈ જાય છે. જાણે કદી માથું દુખતુંજ નથી. તાવમાં પણ જ્યારે માથું દુખતું હોય ત્યારે આ દવાથી માથું દુખતું તો મટી જાય છેજ. ગમે તેવો સખત દુખારો પાંચ મીનીટમાં સાડ થઈ જાય છે. ઝામરના દરરીએ પણ અમૃતખિંદુનું સેવન કરવું કે જેથી તેઓ ખાત્રીથી ફાયદો મેળવી શકશે.

ઉપયોગ—એક ટીપું કપાળ ઉપર ચોળવું. પાંચ મીનીટમાં આરામ નહીં થાય તો ફરીથી જે ટીપાં ચોળવાં. સંભાળ રાખવી કે આંખમાં લાગે નહીં.

આંખનો દુખાવો.

આંખનો દુખારો, કળતર, લાલી, ગરમી વિગેરે દુર કરવા માટે સૌથી સરસ દવા માત્ર અમૃતખિંદુ છે. આંખોની ગરમી દુર થઈ જાય છે. અને લાલી કપાઈ જાય છે, જ્યારે આંખમાં રેતી કે કાઈ રોજ જવું પડ્યું હોય છે, અને ઘણું ખુંચે છે ત્યારે તે કાઢવાનો ઉપાય આંખમાંથી પાણી પુષ્કળ કાઢવું તે છે. આંખોમાંથી પુષ્કળ પાણી કાઢવા માટે અમૃતખિંદુ ઘણી સરસ અને સસ્તી દવા છે.

ઉપયોગ—આંખ ઉપર ભમરની ઉપર એક ટીપુ મેળવાથી તુરત આંખમાંથી પાણી વહેવા માંડશે અને ગરમી ઝરી જશે. સંભાળજો જરા પણ આંખની અંદર જવા નહીં. પામે; જો ૧ તોલા સુરમામાં માત્ર એક ટીપુ અમૃતભિંદુ મેળવી પછી એ સુરમા આંખમાં આઝવામાં આવે તો તેથી પણ લાભ થાય છે.

દાંત-દાઢમાં કળતર.

દાંતમાંથી લોહી નીકળવું, દાઢમાં કળતર, દાંતશુળ, સણુકા વિગેરે દાંત રોગો ઉપર તત્કાળ અસર કરવા માટે અમૃતભિંદુ ખાત્રી ભરેલી દવા છે, દાઢના સણુકાનાં રોગ કેટલો ત્રાસદાયક છે તે વિતે તેજ જાણે. એક એક મીનીટ એક એક યુગ જેટલી થઇ પડે છે. તેવા વખતે અમૃતભિંદુ માત્ર લગાડવાની ખોટી છે, દાંત કે દાઢને દવા અડતાંની સાથે આરામ થઇ જાય છે. મને દાંતનો રોગ અસહ્ય થીજ હોય તેમણે રોજ ક્ષય ઉપર એક ટીપુ પાડીને તેનાથી દાંત ઘસવાની ટેવ રાખવાથી કદી પણ દાંતની પીડા થસે નહીં. દાઢના સણુકા ઉપર જરા પુમડું ભીજવી કળતરવાળા ભાગ ઉપર લગાડવું અથવા પોલાણ હોયતો પુમડું દાખી દેવું.

કાનના સણુકા.

પરં વહેવું, કાનમાં સણુકા, કાનમાં દુખાવો બેહરાપણ, કર્ણસુળ, વિગેરે કાનનાં સઘળાં દરદો ઉપર અમૃતભિંદુનો ઉપયોગ કરવો જોઈએ. એક તોલાના કુગળીના રસમાં અથવા ૧ તોલા તલના તેલમાં અથવા એક તોલા દારૂમાં માત્ર એક ટીપુ અમૃતભિંદુ મેળવી તેના કાનમાં ટીપાં પડવાનું મટનાં સુધી ચાલું રાખવું.

દરાજ, ધાધર ખસ; ખરજવું.

દરાજ અથવા ધાધર ઉપર અમૃતભિંદુ રાખ્યાણ દવા છે જે ત્રણ વખતજ લગાડવાથી આરામ થાય છે. ખસ અને ખરજવાં ઉપર પણ તે ઘણીજ અકસીર દવા છે. આવા રોગોમાં જુદી જુદી દવાઓ

કરીને જેઓ કંટાળી ગયા હોય તેમને છેવટના ઉપાય તરીકે અમૃતખિંદુની અજમાશ લેવી અને હમે ખાત્રીથી લહીએ છીએ કે જેમનાં એ દરદનું આયુષ્ય પુરું થયું હશે તેમને અમૃતખિંદુના ઉપયોગની સલાહ ખરીજ લાગશે. પણ જેમના એ દરદોનો છેડો આવવાનું હજી દુર હશે તેઓ ખીજી દવાઓનો ઉપયોગ કરવા પછી અમૃતખિંદુ વાપરશે.

ઉપયોગ—એક તોલા તલના તેલમાં ચાર ટીપાં અમૃતખિંદુ નાંખી દાદર ઉપર ચોળવું. ખસ ઉપર લગાડથી વખતે અગત અગત બળે તો તલના તેલની જગ્યાએ ચંદનનું તેલ લેવું ચંદનનું તેલ હમારે ત્યાંથી ૩ ૧) માં એક શીશી મળશે.

સોળે.

કાંઈ લગાવાથી અથવા ખીજી કોઈ રોગથી શરીરના અમુક ભાગ ઉપર સોળે આવી જાય છે. તેના ઉપર અમૃતખિંદુ ઘણી અકસીર દવા છે. એક અથવા બેવાર લગાડતાની સાથેજ સોળે ઉતરી જાય છે. ઉપયોગ દીવસમાં બેત્રણ વખત એક એક બે બે ટીપાં અમૃતખિંદુ મસળવું. સંભાળજે આંખમાં લાગે નહીં.

સંધીવા-લકવા.

અર્ધાંગ વાયુ સંધીવા, લકવો, વિગેરે દરદ ઉપર ખાસ કરીને અમૃતખિંદુ વાપરવા લાયક છે. સાંધાઓ ઝલાઈ જઈ માણસ ખાટલા વશ કેમ નહીં થયો હોય. પણ લગાડતાંજ આરામ થતો ખુલ્લો જણાય છે. એકજ દીવસમાં દરદી પેશાને કરાર વળેલો જણાવે છે. સાંધારણ હાથ પગમાં થતો ફાટ, તોડ ચુંથારો, ઝઝાણી, સાંધાઓમાં કળતર થવું, કમરમાં દર્દ. ખરડાની કરોડમા દુખારો, મુળ, પાંસળામાં કળતર, છાતીમાં દુખ થવું, હાથ પગનું ભંગાઈ જવું, વિગેરે દરદોમાં સસ્તી કીંમતે જલદી આરામ મેળવવાનો એકલા રસ્તો અમૃતખિંદુનો ઉપયોગજ છે. થોડાક કલાકમાંજ તે મન માનતો શાયદો પહોંચાડે છે ગમે તેવાં જુનાં દરદ ઉપર પણ એકજ શીશી પુરતી છે. (૧૦૦) રૂપી-

યાના ખરચે જેઓનો લકવો સારો થયો હતો નહીં તેવા દરદીઓને અમૃત-
ખિંદુની એકજ શીશી એ સતોપકારક આરામ પહોંચાડ્યો હતો. એવા
એક બે નહી પણ અનેક દરદીઓ ઉપર તેની અજમાયેશ લેવાઈ છે.
અને તે સધળામા તે કૃતેમંદજ નીવડ્યું છે. સરસવત્તુ અથવા તલતુ
તેલ, ટરપેનટાઇન કે ધાસલેટ એક તોલો લઈ તેમાં ૦૧ તોલો અમૃ-
તખિંદુ મેળવી દુખના ભાગ ઉપર ખુબ યોગ્યુ. ઉપરથી ગરમ કપ-
ડાનો એક કરવાથી જલદી આરામ થશે, અગર અગત ખળતી જ-
ણાય તો અમૃતખિંદુ ૦૧ ને બદલે ૦૧ તોલો લેવું.

કમજોરી-નીર્જળતા.

શરીરમાં લોહી ચઢતુંજ નહી હોય, ગમે તેવા કંયા ખોરાકની
જાણે શરીર કીમતજ નહી કરતું હોય, આખો દીવસ સુસ્તા લાગ-
તી હોય, આખો નિસ્તેજ, મોં શીકું, ડાચાં બેડેલાં, છાતીનાં પાંસળાં
૫૦ કદમ દુરથી ગણી શકાતાં હોય. પાંચશેર ઉચકી પાંચ ડગલાં ચ-
લાતું નહી હોય, પવન આવે તો ઉડી જાય તેવું શરીર હોય, ચાલનાં
સ્વાસ ભરાઈ જતો હોય, મન હમેશાં ઉદાસ રહેતું હોય, શુવ બળ
બળ થયા કરતો હોય, રસજપણું જતું રહેતું હોય, નિરાશામાં દીવસો
વ્યતિત થતા હોય, ઉડીને ઉભું થવું ભારી પડતું હોય, આખો દીવસ
સુઈજ રહીએ એમ લાગતું હોય, મગજ ઉપર પુષ્કળ જોગ્જો લાગતો
હોય, યાદ શક્તિનો નાશ થયો હોય, મગજમાં અનેક ગુચવાડાઓ
ઉભા થતા હોય, દુઃખમાં જ્યારે શરાર કેવળ શક્તિ વગરનું થઈ ગયું
હોય ત્યારે અમૃતખિંદુનો જરૂર ઉપયોગ કરવો. અંદરના અને બહાર-
ના ઉપયોગથી શરીર જોરાવર, હાડકાં ચીકણાં, અંધુ ભરાવાનર,
એહેરો ગુલાબી, છાતી ઉદાવદાર, કમર મજબુત હાથ પગ તાકાત-
વાળા, આખો તેજસ્વી અને મન ઉમંગી બની મગજ પણ આનંદી
બને છે, એકજ શીશીનો ઉપયોગ તમેને જરૂર સતોપ આપશે. વિ-
દ્યાર્થીઓએ ખસુસ કરી વાપરવું જોઈએ. ધાતુપૌષ્ટીક દવાઓમાં પેહેલો
નંબર અમૃતખિંદુનો આવે છે.

૬

ઉપયોગ—એક તોલો ધી અને અડધો તોલો મધ, અથવા ૧ તોલો માંખણ અને અડધો તોલો પીસેલી સાકર, અથવા એક તોલો બદામનું તેલ, અથવા ૧૦ તોલા દુધ એમાંના કોઈ પણ અનુપાત સાથે એ એ ટીપાં અમૃતભિંદુ સહવાર સાંજ લેવું.

હરસ.

હરસની પીડા જેને વીતે તે જાણે—જ્યારે હરસની દવા કરી કરીને તમો કટાળી, ગયા હો, ત્યારે છેલા ઉપાય તરીકે માત્ર અમૃતભિંદુ અન્નમાવજ્ઞ અને ખાત્રીથી એ પીડા હમેશની દુર થઈ જશે.

ઉપયોગ—રોજ સવારમાં અડધો તોલો વાટેલું નાગકેશર, ૦૧ તોલો વાટેલી સાકર ભેગાં કરી તેમાં એ ટીપાં અમૃતભિંદુ નાંખી ફાફી મારવી અને ઉપરથી ૦૧ શેર દુધ પીવું. જે ફાફું પસંદ નહીં હોય તો માંખણમાં મેળવી ચાટવું.

ગાંચુ નાગકેશર દળેલું તૈયાર શીશી ૧) નો ૩. ૦૧ હમારે ત્યાંથી પણ મળશે.

મ્હેં—આવવું.

ગમે તે કારણથી મોં આવ્યું હોય, અવાળું ફુલી ગયાં હોય, મોમાં ચાંદાં ધારાં પડી ગયાં હોય, બધું જેચાર વખતમાંજ મટી જાયછે.

ઉપયોગ—૦૧ તોલો કબાબચિની (ચીણીકબાલા) ખારીકવાટી તેમાં માત્ર એકજ ટીપુ અમૃતભિંદુ નાંખી મેળવી મોંમાં ચોપડવું. અને મોં ગળતું મુકવું. (લાળ જવા દેવી) એ રીતે દિવસમાં ત્રણ કે ચાર વખત કરવું.

પ્રમેહ.

ગમે તે જાતનો ગમે તેવો પ્રમેહ હશે પણ અમૃતભિંદુથી તે નરૂર થટશેજ.

ઉપયોગ—રોજ સવારમાં ૧) તોલો વાટેલા ગોખરૂ ૧ તોલો દાડમડીનાં પાંદડાનો રસ, ૧) તોલો દળેલી સાકર ત્રણે મેળવી તેમાં એ ટીપાં અમૃતભિંદુ નાંખી પી જવું. અથવા ૧૦ કે ૧૨ ટીપાં ચોખુ

અંદનનું તેલ લઈ તેમાં બે ટીપાં અમૃતભિંદુ મેળવી રોજ સવારમાં આદી જવું. અંદનનું ચોખ્ખું તેલ હમારે ત્યાં પણ મળશે. કીંમત રૂ ૧

આમડીનું ફાટવું.

ગિયાળામાં ધણું કરીને દરેક માણસના હાથ પગની આમડી નીચે વધારે ગળુ ફાટયા વિના નથી રહેતી, તેવે પ્રસંગે અમૃતભિંદુ આપવા લાયક હવા છે.

ઉપયોગ—માખણ, ઘી, તેલ, દીવેલ, અથવા વેસેલીન એમાંથી કોઈ પણ ચીજ ના તોલો લઈ તેમાં બે ટીપાં અમૃતભિંદુ નાંખી ચોળવું એટલે જલદી આરામ આરામ થઈ જાય છે.

ઝેરી-ડંખ.

ભમરી, વીંછુ, મંત્રમાખ, ચાંચડ, માંકડ મચ્છર, કાનખજુરો વિગેરેના ડંખ ઉપર અમૃતભિંદુ અમુક્ય હવા છે હજારો વખત તેની અજમાયેશ લેવાઈ છે અને હજી સુધી એક વખત પણ નિષ્ફળતા મળી નથી. હવા લગાડનાંવારેજ અસર થવા માટે છે અને પાંચ મીનીટમાં તો દરદનું ચિન્હ પણ રહેતું નથી.

ઉપયોગ—ડંખ ઉપર એક ટીપું અમૃતભિંદુ ચોળવું.

પ્લીહા-ખરોળ.

ખરોળના દરદીએ ખાસ કરીને અમૃતભિંદુ અજમાવવું. જ્યાં બીજી કોઈ દવાએ કાયદો નથી પહોંચાડ્યો. ત્યાં તે જરૂર સાર પરિણામ લાવશે થોડા ખર્ચે જલદી આરામ કરવાનો એકજ રસ્તો છે તે. અમૃતભિંદુની અજમાયેશ લેવી

ઉપયોગ—સાચા મોતીની છીપતી ભસ્મ બે આની ભાર લઈ તેમાં બે ટીપાં અમૃતભિંદુ મેળવી રોજ દિવસમાં બેવાર જમ્યા પછી ખાતી છીપતી ભસ્મ અમારે ત્યાંથી મંગાવવામા આવશે તો રૂ ૧ ની ૧ તોલો એ હીમાબે મોકલવામાં આવશે.

અંડવદ્ધિ.

એક બે અને ત્રણ વખત લગાડતાની સાથેજ દાયદો થતો ન-

જરૂર પડે છે. માત્ર આઠ દિવસમાંજ સદંતર આરામ થઇ જાય છે. ગમે તેવા કેસમાં તે પોતાનું કામ સંતોષકારક બનવે છે.

ઉપયોગ—૧ તોલો દીવેડમાં ૦)૮ ભાર અમૃતભિંદુ મેળવી સવાર સાંજ એ મિશ્રણ ચોળવું.

નપુશકતા.

વિયંનો કોઇપણ રીતે નાશ થવાથી આ દરદ ઉત્પન્ન થાય છે. સૃષ્ટી વિરહ કર્મ; હસ્તદોષ, અતિશય વિહાર, રાત દિવસ હલકી મેળના વિચારો, ખીભન્ન વાંચન લેખન સ્વપ્નાવસ્થા ઇત્યાદી કારણોથી વિયંનો અઘટિત રીતે નાશ થઈ માણસ પુરુષત્વ ખોઈ બેસે છે. તેને વખતે તેમને ચિંતામાંથી મુક્ત કરનાર એક અમૃતભિંદુ એજ ખરો આધાર છે. ધાતુક્ષિણનાથી નસો ઢીલી પડી જઈને ચિથિલતા પ્રાપ્ત થાય છે. ઢીલી પડેલી નસોને પાછી તંગ બનાવી. તેમાં તાકાત લાવવા માટે અમૃતભિંદુ રામળાણુ દવા છે. પુરુષત્વના નાશથી જેઓ રાતદિવસ ચિંતામાં રહેતા હોય હજારો જાતની દવાઓ વાપરીને જેઓ નિરાશ થઈ ગયા હોય તેઓને છેલ્લા ખાતરી ભરેલા ઉપાય તરીકે અમૃતભિંદુ વાપરવાની ભલામણ કરવામાં આવે છે. અને હમો ખાત્રી આપીએ છીએ કે એકજ શીશીથી તેઓની ભવની ચિંતા ખચીત ટળી જશે ઉપયોગ—રોજ સવાર સાંજ વા તોલો તલના તેલમાં એક ટીપું અમૃતભિંદુ મેળવી તેને ચોળવું.

પ્રદરરોગ.

સ્ત્રીઓના પ્રદર રોગ ઉપર અમૃતભિંદુ અજાયબ અસર કરે છે. રક્ત યા સ્વત ને પ્રદર ઉપર તે આપી શકાય. બે ચાર દીવસમાં તેનાથી આરામ થઈ જાય છે. સ્ત્રીઓને તન્દુરસ્ત, આરોગ્ય, મજબુત ખાંધાનીરાખવાથી તેમની સંતતિ પણ નિરોગી બનાવી શકાય છે સ્ત્રીઓને નિરોગી બનાવવા માટે દર વરો એક શીશી અમૃતભિંદુ આપવામાં આવે તો સુવાવડોમાં આવનારી નબળાઈથી પણ તેમનું રક્ષણ કરી શકાય. ઉપયોગ—મહવાર સાંજ જમ્યા પછી દરેક વખતે ૧૦ તોલો

નાગકેસર (ઝીણું વાટેલું) લઈ તેનાં એક તોલો માખણ તથા બે ટીપાં અમૃતખિંદુ મેળવી ખાવું ઉપરથી રૂચી અનુસાર તાણુ દુધ પીવું.

સરદી.

અતિશય થઈ જવાથી માણસ ધણી વાર ઠંડોગાર બની જાય છે. સ્થિતી ધણી ભયંકર છે અને જો આ સ્થિતીમાંથી તત્કાળ તેને બચાવવામાં નહીં આવે, અંગમાં ગરમી લાવનારા ઉપચારો કરવામાં નહીં આવે તો યોગ કલાકોમાં તેનું આયુષ્ય પુરૂં થઈ જાય છે. ગરમી લાવનારા ખીજ સઘળા ઉપચારોમાં તત્કાળ કામ લાગે, જલદી અસર કરે અને વળી સસ્તો પડે તેવો ઉપાય અમૃતખિંદુજ છે. આવી સ્થિતીમાં તે વગના તળીએ ચોળવાથી આખા શરીરમાં ગરમી આવી જાય છે અને બે ટીપાં પેટમાં જતાની સાથેજ હુશિયારી આવી જાય છે. ઉપયોગ-એક તોલો સરસીનું તેલ લઈ તેમાં ૧૦ ટીપાં તજનું તેલ ઉમેરવું. તજનું તેલ હમારી પાસેથી મંગાવતાં ૩ ૦૦ ની એક શીશી મોકલવામાં આવશે.

તાવ.

ઠંડીનાં લખણખાં આવીને રોગદોષ, એકાંતગીયો, ચાથિયો ગમે તેવો તાવ આવતો હોય તેને નાખુદ કરવાનો સહેલો ઉપાય “અમૃતખિંદુ” છે જીર્ણજ્વર ઉપર પણ તે ઘણું સારું કામ કરે છે. સેંકડે ૮૦ માણસોને તેથી આરામ થઈ જાય છે. ઉપયોગ-તુળસી આદુ અને ખાવાનાં પાન પ્રત્યેકનો રસ (૦૧) પા તોલો મેળવી તેમાં બે ટીપાં અમૃતખિંદુ નાંખી દરદીને દીવસમાં બે વખત ખાવું.

નહાર.

નહાર અથવા વાજો એ એક જાતનો તારના રૂપનો કીડો છે. ખરાબ પાણીથી અથવા ખીજાં ઘણાં કારણોથી માણસના શરીરના ગમે તેવા ભાગ વાજો નીકળે છે એકવાર વાજો બહાર દેખાયો કે તેને બાધી રાખવો પડે છે. કારણ કારણ કે તાણી કાઢતાં તે તુટી જાય છે, અથવા અંદર પાછો પેશી જાય છે તો તે પોતાનો રસ્તો

ફેરવે છે. અને ઘણી ઘણી વેદના દિવસો કે મહિનાઓ સુધી આપે અમૃતખિંદુ લગાડવાથી વાળો જળી જાય છે. ઉપયોગ—આર ટીપાં હીંગનો અર્ક લઈ તેમાં બે અમૃતખિંદુ નાખી થોડું પાણી ઉમેરી રોજ દિવસમાં ત્રણ વાર પીવું. હીંગનો અર્ક અગર હમારી પાસેથી મંગાવશો તો ૩ ગા ની શીશીને હીસાબે મોકલીશું.

જંતુનાશક.

ઘરમાં ખાળ, મેરીયો, વિગેરે જગાઓ સાધારણ પાણીથી ધોવા છતાં ઘણી દુર્ગંધી મારે છે તથા જીવ ઉત્પન્ન થાય છે. આવી વખતે ઘરમાં વસનારને ઘણો કંટાળો ઉપજે છે. એટલુંજ નહીં પણ એવી દુર્ગંધમાં વસવું તે પણ જાખમ ભરેલું છે. થોડા પાણીની અંદર બે ટીપાં અમૃતખિંદુ નાખી તેવી તેવી જગાઓ સાફ કરવામાં આવે તો દુર્ગંધી દુર થશે એટલુંજ નહીં પણ હાની કરના જંતુઓનો પણ નાશ થાય છે.

માંકડ.

પક્ષંગ, ખુરસી, ટેબલ, મેજ, કપાટ, અભરાઈ, ખારી, ખારણાં ભીંતની તરડો વિગેરે જગાઓમાં માંકડ પુષ્કળ ભરાઈ રહે છે. તેમનો નાશ કરવા માટે અમૃતખિંદુ ઘણી અકસીર દવા છે. માંકડનો કંટાળો લગભગ દરેક ઘરમાં હોય છે. અને માંકડના ઉપદ્રવથી જયવાની ઇચ્છા પણ દરેકની હોય છે. ત્યારે માંકડનો નાશ કરવા ઉપરાંત જેમાં ખીજ સેંકડોગુણો સમાયલા છે તેવા અમૃતખિંદુની દરેક ઘરમાં જરૂર છે એ વાત પુરવાર થાય છે.

ઉપયોગ—સાપુનું શીણ જનાવાને તેનું પાણી ગલાસ ભરીને તૈયાર કરી તેમાં આર ટીપાં અમૃતખિંદુ નાખી માંકડ ભરાવાની જગ્યાઓમાં તે ઉતારવું. એથી માંકડ મરી જશે અને મહિનાઓ સુધી તે જગામાં માંકડ ભરાઈ બેસશે નહીં.

ઉપર લખવામાં આવેલા અમૃતખિંદુના સઘળા ગુણ અતિશયોક્તિથી કેવળ નિરાળા છે. દરેક ધરમાં તેની આજ કાલ જરૂર છે. પોતાના સ્વાર્થને માટે તો ઘણા માણસો આ શીશી ખરીદ કરે છે. પણ પરાપકાર માટે પણ તેની સેંકડો શીશી દયાળુ ગૃહસ્થો ખરીદ કરે છે જે ધરમાં અમૃતખિંદુની એક શીશી છે. તેને વૈદ્ય ડાક્ટરની જરૂર કવચિતજ પડે છે.

કીંમત.

અમૃતખિંદુની એક શીશી સેંકડો રૂપિયાની કીંમતની છે એમ કહીએ તોપણ ચાલે, કારણ કે તેનાથી વૈદ્ય ડાક્ટરોનાં મોટાં ખાસો ભરવાનાં બચી જાય છે. પરંતુ હમોએ તેની કિંમત માત્ર રૂ. ૫) રાખી છે.

અડધી કીંમત.

જે કે અમૃતખિંદુ એક શીશી રૂ. ૫ માં મુક્ત જેવીજ છે. તે છતાં અમો પ્રજ્ઞને તેનો જેમ બને તેમ વધારે પરીચય આપવા ઇચ્છીએ છીએ, કે જેથી હમોને ભવિષ્યમાં શાયદો થાય દવા એવી તો ઉમદા છે કે એકવાર ખરીદ કરનાર પાસેથી રૂ. ૫) ને બદલે રૂ. ૧૦) માગવામાં આવે તો પણ તે વગર આનાકાનીએ ખરીદશે. તેટલા માટે હાલમાં માત્ર એક વર્ષ મુધી તેની અડધી કીંમત એટલે માત્ર રૂ. ૨૫) રાખ્યાં છે. તે ઉપરાંત વળી પ્રજ્ઞમાં આ દવા જાણીતી કરવા માટે.

ઇનામો.

ની સીસ્ટમ નીચે પ્રમાણે જાહેવદામાં આવી છે. આ ઇનામો પણ ચાલુ વર્ષની આખર મુધીજ આપવામાં આવશે તે વીત્યાબાદ શીશી ની કીંમત રૂ. ૫) આપવા પડશે. અને કોઈ પણ જાનનું ઇનામ આપવામાં આવશે નહીં.

૧ એક શીશી લેનારને એક મેંજ ઉપર મુકવાનું ખુબસુરત ટાઇમપીસ પડીયાળ મુક્ત આપવામાં આવશે. કીંમત રૂ. ૨૫) વી. પી. થી રૂ. ૩.

૨ બે શીશી અમૃતભિંદુ ખરીદ કરનારને એક ધણું સરસ અ-
સલ રોસકોપ સીરટમ અથવા રેલ્વેરેગ્યુલેટર ગજવાનું ઘડિયાળ ગ્રા-
હકની ઇચ્છાનુસાર બક્ષીસ મળશે. કીંમત રૂ. ૫) વી. પી. ખર્ચ સાથે
રૂ. ૫૦૦ ભરવા પડશે.

૩ ત્રણ શીશી અમૃતભિંદુ ખરીદ કરનારને એક ખરી ચાંદીનું
લેડી વોચ (રિન્ટવોચ) હાથે બાંધવાના ચાગડાના પટા સાથે બક્ષીસ
મળશે. વી. પી. ખર્ચ સાથે રૂ. ૮૧ ભરવા પડશે.

૪ ચાર શીશી લેનારને એક બ્રેસલેટ વોચ બક્ષીસ મળશે, આ
ઘડિયાળ વિલાયતી રોડ્સમેનની પહેાચીમા જડી લીધેલી છે ત્રા પુ-
રૂષ બન્નેના ચાથને શોભા આપે તેવો સુંદર દાગીનો છે, વી. પી.
ખર્ચ સાથે રૂ. ૧૦૧૬ ભરવા પડશે.

૫ પાંચ શીશી અમૃતભિંદુના ખરીદનારને એક હન્ટીંગ વોચ
બક્ષીસ મળશે, આ ઘડિયાળ સોનેરી અથવા રૂપેરી બન્ને બાણુએ સુંદર
નકસીની કારોગરીનાં ઢાકણાં વાળાં ધણાંજ મનમોહક છે. શ્રીમાનોનાં
ગજવાં દીપાવે તેવાં છે, વી. પી. ખર્ચ સાથે રૂ. ૧૩) ભરવા પડશે.

૬ છ શીશી અમૃતભિંદુ ખરીદવાથી ઉપર પ્રમાણેનુંજ હન્ટી-
ંગવોચ બન્ને બાણુ ખરી ચાંદીનાં ઢાંકણાં વાળું બક્ષીસ મળશે. વી.
પી. ખર્ચ સાથે રૂ. ૧૫૦૦ ભરવા પડશે.

૭ સાત શીશી ખરીદનારને એક મજબૂત ગજવાનું ઘડિયાળ
ઇનામ મળશે આ ઘડિયાળને અડવાડીઆમાં માત્ર એક વાંજ આવી
આપવી પડે છે, રોજ આવી આપવાની કટન્ટ નથી. કીંમત રૂ. ૧૭૦૦
વી. પી. ધો. રૂ. ૧૮૧

૮ આઠ શીશી ખરીદ કરનારને ઉપર પ્રમાણેજ ખરી ચાંદીના
ધરનું વિકલી વાઇન્ડીંગ ઘડિયાળ બક્ષીસ મળશે. વી. પી. સાથે
રૂ. ૨૧) ભરવા પડશે.

૯ નવ શીશી ખરીદ કરવાને એક ફેન્સી કેલેન્ડર વોચ (ગજ-
વાનું ઘડિયાળ) બક્ષીસ મળશે. આ ઘડિયાળમાં દલાક મી.નીટ, સેકન્ડ

ઉપરાંત તારીખ, વાર, મહિનો, તથા ચંદ્રમાની વધધટ, સધળુ ખુલ્લે ખુલ્લું જણાય છે અમીર ઉમરાવાને વાપરવા લાયક ધડિયાળો છે. ૩. ર૩૧ માં ધર જેદા ટપાલ ખર્ચ સાથે પહોચતુ થશે.

૧૦ દશ શીશી ખરીદ કરનારને ઉપર પ્રમાણેનુંજ ખરી ચાંદીના ધરનુ કેલેન્ડર વોચ બક્ષીસ મળશે, વી. પી. ખર્ચ સાથે ૩. ૨૬)

૧૧ બાર શીશી ખરીદ કરવાથી એક ખરા સોનાનુ લેડી વોચ બક્ષીસ મળશે. આ પુરો તેને પોતાની છાતી ઉપર ટાગી શકશે, ગજવામા રાખી શકશે, અથવા કાંડા ઉપર બાધી શકશે, ઘણુ દાલકસ ધડિયાળ છે. વી. પી. ખર્ચ સાથે ૩. ૩૧ ભરવા પડશે.

૨૪ જે ડઝન શીશી ખરીદ કરનારને એક ગજવામાં રાખવા લાયક જેન્ટલમેન સાઈઝનુ ઘણાજ દમામદાર દેખાવનુ, મજબુત કામ, અને સરસ ચાલનુ ખરા સોનાનાં ઢાંકણાનુ ધડિયાળ બક્ષીસ મળશે શ્રી-માતેજ તે ગજવામા રાખી શકે, કારણ તે ઘણાં મોઢા કીંમતનાછે; વી. પી. સાથે ૩. ૬૨) પડશે, ૩. ૫) અગાઉથી ઓર્ડર સાથે મોકલવા.

૩૬ ત્રણ ડઝન શીશીનાં ધરાકને ઉપર પ્રમાણેનુંજ ખરા સોનાનું હંટીંગ વોચ બક્ષીસ મળશે તેને બન્ને તરફ સુદર નક્સીદાર ખરાં સોનાનાં ઢાંકણાં હોય છે. વી. પી. ખર્ચ સાથે ૩. ૯૨) ભરવા પડશે તેપૈકી ૩. ૫) અગાઉથી ઓર્ડર સાથે આમત્રાજ જોઈએ. બાકી ૩. ૮૭)નું વી. પી. થશે.

ચેતવણી.

આ ચાર્ટરનું અમૃતગિંદુ સરકારમાં રજીસ્ટર કરાવ્યુ છે. તમારા પોતાના કાયદા માટે બજારમાથી ખરીદ કરતી વખતે સાવધાન રહેજો. અને રજીસ્ટર નંબર ૮૦૧-૧૦ તાપસીને પછીજ તમારા ગજવામા કાય નાંખજો. નકલી માલ શોધી તે બનાવનારાઓને કોર્ટમાં સજા કરાવનાં બુદ્ધિની મદદ કરનારાઓને દનામ આપવામાં આવશે સરનામું બરાબર યાદ રાખો.

એજન્ટો-જસમાઈન ઈન્ડિયા એજન્સી.

કાલબાદેવી રોડ-મુંબઈ.

જાહેરખબર

અમારી દુકાનેથી નકશી તથા કન્સી જથ્થાબદ્ધ ખબલા
ટાપીયો ગજજરાકો વિગેરે કીચાયત ભાવથી મલશે

૬ પાનમેળો નોકે દુકાન નંબર ૪૬૬૬—મુ અમદાવાદ
દરજી ગમજી પીતાબર.

જાહેરખબર.

માચી ખોરી જુકની તથા વિલાયતી અને છટાલીયત રો
ગજજરાક મોજા, કિન, રેશમ અને ખોટા જુકના પગ, બર
કન્સી જરાક ડગલીયો મખમલ વિગેરેની અમારી દુકાનેથી ખી
ભાવે મળશે

૮ હેરીસ રોડ દુકાન નંબર ૪૩૩-૪૩૪—ભાવનગર.

મસમ છગનલાલ પીતાંબરદાસ ભાવનગર.

જાહેરખબર.

અમારા તરફથી પ્રગટ થયેલા પુસ્તકો નીચે પ્રમાણે

- ૧ આનંદના ટગલા અને વાદના વલખાની | એક આના
વિભુને વિતખિ આર્તિ ખીજી
- ૨ હિંદુ હોટેલ પુરાણ આર્તિ ખીજી , એક આનો
- ૩ હિંદુ નાટક પુરાણ , એક આનો
- ૪ હિંદુ દિવોળા પુરાણ.. , બે આના
- ૫ હિંદુ શિક્ષા અને ગદીયાની ગીતા , ત્રણ આના
- ૬ અર્ચને સીમાટેભય કર બટારાના રમખાણમાથીજાવ | બે આના
અવા વાન્ને અર્ચની ચેતવણી
- ૭ નમાની ગમાયણ અને પરજોલાનો પચાવે , બે આના

મળી ગયું 'દ્વાજ' શ્રાવુત પુજ્ય પાદ માહાત્માશ્રી ચીમનલાલભાઈ
મુનાખીદાસ ગયગર ભક્તી યોજી ગાનિભુવન નંબર ૧૨૧

ડી. એન. મેહેતા અમદાવાદ.

